

?Repòquer de Sant Jordis

Sopa de Cabra omple per cinquè cop el Palau Sant Jordi en el tancament de la gira de celebració dels 30 anys del 'Ben endins' | Més d'una desena de convidats van acompanyar els gironins en una altra nit històrica del grup

Sopa de Cabra amb Els Amics de les Arts | F. Toni Vilches

Després d'un any i mig voltant pel país per celebrar el 30è aniversari del doble disc *Ben endins* (Salseta Discos, 1991), **Sopa de Cabra** ha volgut tancar la gira a Barcelona de manera ambiciosa. I ho ha fet a un escenari que coneixen prou bé: el Palau Sant Jordi, dins de la programació Cruïla de Tardor. És la cinquena vegada que la banda gironina en trepitjava l'escenari, i un cop més, han aconseguit vendre totes les entrades. La primera, va ser en l'històric concert del 14 de juny de 1991, en la icònica data del denominat 'rock català' juntament amb **Els Pets**, **Sau** i **Sangtraït**. Les tres següents van ser en l'històric retorn del 2011, on van aconseguir omplir durant el recinte durant tres dies consecutius. La cita d'enguany volia anar més enllà d'una operació nostàlgica, i per això els **Sopa** es van voler acompanyar d'altres companys d'ofici, notablement més joves, per mirar d'apropar el seu cançoner a les noves generacions. És possible que aquest fos un dels motius que afavorís la presència de moltes famílies entre el públic del Sant Jordi.

Just després que la versió d'"Stairway to Heaven" a càrrec de **Frank Zappa** sonés pels altaveus, el septet de músics va irrompre a l'escenari amb "Tot queda igual", la cançó que també va obrir el concert del 1991 a la barcelonina sala Zeleste, documentat al *Ben endins*, el disc més venut de la història del rock en català.

Després de "Bloquejats", una de les cançons incloses en el seu llunyà debut homònim editat per Salseta Discos el 1989, va arribar la primera de les col·laboracions de la nit amb **Guillem Solé (Buhos)** interpretant una de les aportacions de **Joan 'Ninyín' Cardona** -i **Isidre Pallàs**- al repertori

de la banda: "Blujins Rock". A la presència de **Solé** se li va afegir la de **Ginestà** i els mataronins **The Tyets** per una rendició de "Mai trobaràs" que **Sopa de Cabra** va publicar el passat estiu.

Amb una presència escènica que feia recordar els millors anys de **Jimmy Page**, el flixanco **Xarim Aresté** va sumar la seva guitarra a les de **Josep Thió**, **Jaume 'Pek' Soler** i **Valen Nieto** per recordar l'himne "No vull canviar de pell", mentre la pantalla de vídeo evocava imatges del concert original de 1991. Una actualització d'"El carrer dels torrats", mercès als teclats de **Ricard Sohn**, va precedir la veu de **Suu** a "Si et quedes amb mi", per cantar a allò que segons **Gerard Quintana** és 'allò més revolucionari que hi ha: l'amor'.

Suu cantant 'Si et quedes amb mi'. Foto: Toni Vilches

"L'estació de França", una de les cançons que **Sopa de Cabra** va gravar a la seva ja llunyana primera maqueta de 1986 va sonar menys esclava del seu so de rock urbà d'enregistraments anteriors; mentre que el següent tema, "La balada de Dicky Deeming", va respectar el sincopat reggae que explica la història 'del heavy més fred i tranquil'. **Els Amics de les Arts** van afegir un trio de veus a "Sota una estrella", mentre una estelada treia el cap molt tímidament a primera fila. Va ser l'únic element polític o reivindicatiu entre les 15.000 persones que omplien el pavelló esportiu. Mals temps per a certes líriques.

La guitarra acústica del músic i productor **David Rosell** va acompanyar la veu d'un emocionat **Alfred García** en una versió semiacústica d'"El boig de la ciutat", un dels primers èxits del duet creatiu de **Josep Thió** i **Gerard Quintana**. Damunt l'escenari del Sant Jordi, el guitarrista i el cantant van representar el seny i la rauxa; una rauxa més continguda des de la mort de **Joan 'Ninyín' Cardona**, a qui van recordar juntament amb **Els Catarres** a "Seguirem somiant", tot recordant 'massa gent que ha marxat com **Pau Riba**, **Amadeu Casas**, **Joan Vinyals**, **Charlie Watts**, **Marc Grau** o **Carles Sabater**'. Una cançó que va fer encendre massivament al públic les llanternes dels mòbils.

Xarim Aresté va tornar a l'escenari per tornar a cridar un 'no a la guerra' que **Quintana** va dedicar a Vladimir Putin i a Joe Biden: 'només hi ha una manera d'acabar les guerres, i és acabant amb el negoci de les armes'. Era l'esperada introducció que **Gerard Quintana** va fer a la versió del "Guerra" ("War") de **Bob Marley**. La memòria de **Ninyín** va tornar a sobrevolar l'escenari amb "El sexo (que me hace feliz)", amb una lletra que avui en dia no passaria ni mig filtre de gènere.

"L'Empordà", l'indiscutible himne escrit per **Jaume Rufí** i **Josep Thió**, va exaltar les quinze mil ànimes que van cantar la lletra de la cançó de la primera a la darrera síl·laba. "No tinguís pressa" va ser la penúltima cançó del bloc dedicat a la recreació del *Ben endins*, just abans que **Judit Neddermann** i **David Carabén** unissin les seves veus a "Podré tornar enrere", un tema que **Quintana** va recordar escoltar de mans de Copacabana, la primera banda de **Josep Thió**. Un brillant punt i final amb una cançó que és indiscutiblement una de les partitures més rodones del repertori de la banda gironina.

Gerard Quintana amb Judit Neddermann i David Carabén. Foto: Toni Vilches

Després d'una petita pausa, **Sopa de Cabra** va tornar a l'escenari amb "Farem que surti el sol", una cançó dedicada a Open Arms, i que forma part del seu disc d'estudi més recent: *La gran onada* (Promo Arts Music Records, 2020). Del mateix disc van interpretar la preciosa "Fronteres", un tema que podia haver escrit **Bon Iver**, amb la veu de **Núria Moliner (Intana)** que també va acompanyar-los en l'enregistrament discogràfic. Una lletra que **Quintana** va escriure influït per les imatges dels vaixells plens d'immigrants que tenien prohibida l'entrada als ports d'Itàlia.

Joan Dausà va cantar amb la banda "El far del sud", el primer senzill d'aquell disc extraordinari que va ser *Nou* (Música Global, 1998), un treball que va certificar el retorn de **Sopa de Cabra** a la popularitat després de la desconexió que van patir amb bona part del seu públic després de

la publicació *Mundo inferno* (Ariola, 1993). "Els teus somnis", del posterior *Plou i fa sol* (Música Global, 2001) va ser repescat amb la veu d'un motivat **Ramon Mirabet**. "Cercles", del disc que va segellar el retorn de la banda després de la seva separació l'any 2002 -*Cercles* (RGB Suports, 2015)- va posar punt i final al concert, a l'espera de la inevitable ronda de bisos.

Gerard Quintana amb Ramon Mirabet. Foto: Toni Vilches

I els bisos van començar amb dues cançons del *Plou i fa sol*: "Si et va bé" i "Camins", que va seguir a l'anunci de **Gerard Quintana** que 'tots els camins porten al Palau Sant Jordi'. Un ultimíssim bis amb tots els convidats damunt l'escenari per a recrear de nou "L'Empordà" en una versió acústica u menys accelerada, va posar el definitiu punt i final a la nit. El públic no volia abandonar el pavelló, però pels altaveus ja sonava "El so de la llum", amb la veu de l'enyorat **Ninyín**.

Vint-i-cinc cançons i més de dues hores de música van certificar que la banda gironina encara resisteix el pols amb el públic després de prop de quatre dècades de carrera. No, la Sopa no es refreda.

Tots els convidats cantant 'L'Empordà' amb Sopa de Cabra. Foto: Toni Vilches

Sopa de Cabra

26/11/2022 - Palau Sant Jordi (Barcelona)

Gerard Quintana - veu

Josep Thió - guitarra i veus

Francesc 'Cuco' Lisícic - baix

Pep Bosch - bateria

Jaume 'Pek' Soler - guitarra

Valen Nieto: guitarra i percussió

Ricard Sohn: teclats